

"ONO ŠTO HOĆEŠ TI"

4

2011

R

RIJEČ ŽIVOTA

"Ne što ja hoću, nego što hoćeš ti!"

(Mk 14,36)

u dubinu...

Isus nas uči da Otac ima svoj naum ljubavi nad svakim od nas, da nas On ljubi osobnom ljubavlju i ako mi toj ljubavi povjerujemo **te uzvratimo svojom ljubavlju** – evo uvjeta – **on čini da sve iziđe na dobro**. Za Isusa se ništa nije dogodilo slučajno, čak ni muka i smrt.

Potom je slijedilo uskrsnuće

Primjer Isusa, Uskrsloga, treba biti svjetlo za naš život.

U svemu onome što nam se događa, što nas okružuje i nanosi nam bol, trebamo znati čitati volju Boga koji nas ljubi, odnosno znati čitati njegovo dopuštenje, čime nas također ljubi.

Tada će sve u životu imati smisla, sve će biti u konačnici korisno, pa i ono što nam trenutno izgleda nerazumljivo i besmisleno.

Božja volja je Njegov glas koji nam neprestano govori i poziva nas; to je način na koji nam On izražava svoju ljubav, kako bi nam dao puninu svoga Života.

Živeći tako, sve se u našem životu može promijeniti.

Umjesto da idemo k onima koji nam se sviđaju i ljubimo samo njih, možemo se približiti svima onima koje nam Božja volja postavi na put. **Umjesto da dajemo prednost onome što nam se najviše sviđa, možemo prionuti uz ono što nam volja Božja predlaže i njoj dati prednost.**

Ako budemo posve usmjereni na božansku volju tog trenutka ("što hoćeš ti?"), oslobodit će nas navezanosti na stvari i na naše ja ("ne što ja hoću"). Tu nenavezanost nećemo posebno tražiti, jer mi tražimo samo Boga, ali ćemo je doista doći.

Tada će radost biti potpuna. Dovoljno je uroniti u trenutak koji prolazi i tada vršiti Božju volju

Kako smo živjeli: Lorenz – Njemačka

Saznao sam da moja mama treba ići na liječničke pretrage.

Ništa posebno, ali sam osjećao veliku zabrinutost. Moja se teta nedavno razboljela od raka, a i moja baka je umrla od iste bolesti. Dani iščekivanja liječničkih nalaza bili su strašni za mene. **Bilo je jako teško to što nije bilo nikakve sigurnosti.**

Povrh svega, mama nije htjela pričati o tome, govorila je samo da će sve biti u redu. No, ja sam u sebi, u svojoj mašti, vidio sasvim drugačije. Pitao sam se: što ako i kod nje nađu istu bolest? U to vrijeme nisam baš imao veze s Crkvom, "nije mi puno značila". Druge stvari su bile važnije. No, u tim danima nesigurnosti vratio sam se molitvi. Nakon mnogo vremena, opet sam molio večernju molitvu, molilo sam za mamu i cijelu obitelj. **Snažno sam osjećao Isusovu nazočnost i mogao sam mu predati svoju bol. Osjetio sam da je bol ostala, ali mi se vratila sposobnost da ljubim.**

► Moje zalaganje...

Darovati osmijeh, obavljajući dobro zadaću koja nam je povjerena, aktivnost koju treba organizirati. Ljubimo one koji pored nas trpe, i molimo za njih.

www.teens4unity.net
www.fokolar.hr